

Muutamalla sanalla esityksestäni.

Asiakkaani on 17 vuotias tyttö. Hän on vaikeasti kehitysvammainen nuori. Kehitysvammaisuuden syynä on Downin oireyhtymä. Hänellä on vaikeita käyttäytymisongelmia sekä lisäksi autistisia piirteitä.

Tyypillinen Down-tyttö. Rakastaa musiikkia, laulamista ja tanssimista jne. Terapia aloitettu tytön kanssa 2002 ja terapia päättynyt toistaiseksi 2007.

Terapiassa keskityttiin alussa kehonhallintaan. Toiminnallisen musiikkiterapia menetelmän keinoin edettiin terapiassa. Suurimmaksi haasteeksi terapiassa nousi käsien hienomotoriikka. Tytön tasapainon hallinta oli hyvää ja motorisesti hän oli hyvä tasoinen. Mutta käsien käyttö ja hienomotorinen toiminnan viimeistely oli puutteellista. Kynää hän suostui pitämään kädessään mutta mitään hän ei pystynyt kynällä tekemään. Syöminen oli myös todella vaikeaa.

Ongelmaksi alkoi murrosiän myötä kuitenkin nousta käyttäytymishäiriöt sekä tunne-elämän ongelmat. Tyttö vajosi syvään masennukseen ja kieltäytyi tekemästä mitään niin terapiassa kuin koulussa. Myös kotona ongelmat nousivat esiin. Myöhemmässä vaiheessa hänestä tuli ajoittain itsetuhoinen. Alkoi satuttaa tarkoituksella itseään. Aggressiivinen käyttäytyminen lisääntyi ja vanhemmat olivat todella huolissaan tilanteesta.

Musiikkiterapiassa toiminnallisen musiikkiterapia menetelmän keinoin ei enää pystytty etenemään. Oli saatava tyttö motivoitumaan musiikista ja pyrittävä löytämään keino millä hän pystyi omaa tunne-elämäänsä käsittelemään. Suurin kysymys oli miten saan kontaktin tyttöön ja kuinka saan hänet purkamaan/käsittelemään omaa pahaa oloaan varsinkin kun hänellä ei ole kieltä.